

Азараз — наступна історія. У ній розповідається про те, звідки у верблюда взявся великий горб. На Початку Часів, коли світ був ще молодий-молодий і таке інше, а усі Тварини лише починали працювати на Людину, посеред Похмурої Пустелі жив-був лінивий Верблюд. І мушу вам сказати, що й сам він був страшенно похмурий. Отож, він їв собі пагони та колючки, тамариск, молочай і розмаїті голочки й а-ні-чо-гі-сінь-ко не робив, а коли хтось до нього звертався, то огризався — отак: «Грб!». Просто «Грб!» — і нічого більше.

Якось-то, саме у понеділок вранці, прийшов до нього Кінь із сідлом на спині та вудилами у роті, й сказав:

— Верблюде, о, Верблюде, виходь та бігай риссю — як ми усі.

